

in welcher der Dämon Naraka gehaust haben soll. — b) Name eines Sāman (nach NILAK.) MBu. 12, Bl. 257, b, No. 110.

प्राग्दक्षिण 1) Adj. (f. दक्षिण) südöstlich. — 2) f. दक्षिण Südost. — 3) °णा Adv. südöstlich KĪT. Ça. 16, 8, 17.

प्राग्दक्षिणाञ्च Adj. (f. °णाचौ) nach Südosten gerichtet.

प्राग्दक्षिणाप्रवण Adj. nach Südosten abschüssig ĀCV. GṆU. 4, 1, 7.

प्राग्दण्ड Adj. (f. दण्ड) mit dem Stiel nach Osten gerichtet. °म् Adv. ĀPAST. Ça. 3, 19, 7. VAITĀN.

प्राग्दश Adj. dessen Saum nach Osten gewandt ist ÇAT. Bn. 3, 3, 9, 9.

1. *प्राग्दिष् f. Osten.

2. प्राग्दिष् Adj. auf den vorher hingewiesen worden ist, vorher genannt HARIV. 1, 7, 39.

प्राग्दिशीय Adj. von प्राग्दिशः (P. 5, 3, 4).

प्राग्दीव्यतीय Adj. von प्राग्दीव्यतः (P. 4, 1, 83).

प्राग्देश m. das östliche Land, das Land der östlichen Völker. — प्राग्देश HARIV. 444 fehlerhaft für प्राग्दिशः; vgl. 2. प्राग्दिष्.

प्राग्देहिक Adj. einem frühern Leben angehörig KĀRAKA 2, 1.

प्राग्द्वार f. eine nach Osten gehende Thür.

1. प्राग्द्वार n. 1) der Platz vor einer Thür. — 2) eine Thür nach Osten MĀN. GṆU. 2, 11.

2. प्राग्द्वार Adj. 1) dessen Thür oder Eingang nach Osten geht ÇĀKṆU. GṆU. 6, 2. — 2) Bez, der sieben von Kṛittikā gerechneten Mondhäuser.

प्राग्द्वारिक Adj. = 2. प्राग्द्वार 2).

प्राग्घतीय Adj. fehlerhaft für प्राग्घतीय.

*प्राग्बोधि m. N. pr. eines Berges.

प्राग्भक्त n. 1) das Einnehmen von Arzeneien vor dem Essen. — 2) was als Arznei vor dem Essen einzunehmen ist KĀRAKA 6, 5. 17. 18.

प्राग्भव m. ein vorangegangenes Leben Ind. St. 15, 291.

प्राग्भाग m. 1) * Vordertheil. — 2) Ostseite VANĀH. JOGAS. 8, 2.

प्राग्भार m. 1) Bergabhang, Abhang KARUĀS. 12, 45. 14, 11. BĀLAK. 107, 20. — 2) Neigung. पुरतः ° Adj. nach vorn geneigt LALIT. 226, 9. 10. — 3) Neigung —, Hang zu Etwas. विवेक ° Adj. LALIT. 217, 1. — 4) Neigung zu, so v. a. das Nichtforsuchen von. केवल्य ° Adj. JOGAS. 4, 26 (प्राग्भाव gedr.). — 5) (sich senkende) grosse Menge, Masse VIKRAMĪKĀ. 7, 78. 74. Ind. St. 14, 387. — 6) * Schutzdach.

1. प्राग्भाव m. ein früheres Leben; vgl. प्राग्भावोव.

2. प्राग्भाव m. fehlerhaft für प्राग्भार * 1) und 4).

प्राग्भावोव Adj. einem frühern Leben angehörig BUĪM. 46, 25. 47, 2. 32, 6.

प्राय n. die äusserste Spitze.

प्रायत् Adj. ganz voran gehend, — in (im Comp. vorangehend HARSHAK. 156, 9), der vorderste, beste unter (Gen.).

प्रायत्कर Adj. der vorzüglichste, beste, — unter (im Comp. vorangehend) VIKRAMĪKĀ. 2, 11.

*प्रायाट n. dünne geronnene Milch.

प्रायूप n. ein vorangehendes Symptom.

प्राय्य Adj. der vorderste, vorzüglichste.

प्रायलप n. Horoscop VANĀH. JOGAS. 4, 1.

1. प्रायवंश m. das frühere, vorangehende Geschlecht. Auch als Bein. Vishṇu's.

2. प्रायवंश 1) Adj. dessen Tragbalken nach Osten gerichtet sind. — 2) m. der vor der Vēdi gelegene Raum ĀPAST. Ça. 10, 21, 18.

प्रायवचन n. 1) vorheriges Aussprechen. — 2) ein früherer Ausspruch.

प्रायवत् N. pr. einer Stadt.

प्रायवत् Adv. wie vormals, — ehemals, — früher, — sonst (110, 16), — oben (in einem Werke).

प्रायवत् m. Ostwind KĀRAKA 1, 17.

प्रायवत् n. 1) ein früheres Benehmen. — 2) = 1. प्राञ्जाय.

प्रायवत्तत्त m. eine frühere Begebenheit, ein früheres Abenteuer.

प्रायवृत्ति f. das Treiben —, das Leben in einer früheren Geburt.

प्रायवेश m. ein früherer Anzug.

प्रायकार m. fehlerhaft für प्राग्भार.

प्रायमसैद् Adj. an heisser Stelle sitzend (nach Śi.).

*प्रायात m. Kampf, Schlacht. Richtig प्रयात.

*प्रायार m. Besprengung.

प्रायुषा, प्रायुषाक und प्रायुषिक m. Gast.

°प्रायुषी Adv. mit कर zum Gast machen von, so v. a. zu — gelangen lassen. मम भ्रवणप्रायुषीकृत zu meinen Ohren gebracht; vgl. व्रतिथि 2) und व्रतिथिव 2).

प्रायूर्ण und प्रायूर्णक m. Gast.

प्रायूर्णिक 1) m. dass. — 2) n. gastliche Aufnahme VRT. (U.) 105 zu 10, 29 und 175 zu 46, 8. fgg.

प्राङ् s. u. प्राञ्च.

प्राङ्गायत Adj. = प्रागायत.

प्राङ्गीतण n. das Schauen nach Osten Comm. zu KĪT. Ça. 2, 3, 4.

प्राङ्गीय Adj. mit der Deichsel nach Osten Comm. zu KĪT. Ça. 7, 9, 25. 8, 3, 21.

*प्राङ्ग m. eine Art Trommel.

प्राङ्गण n. 1) Hof. — 2) * = प्राङ्ग.

प्राङ्गण n. Hof. Richtiger प्राङ्गण.

प्राङ्गयन n. das Bewegen nach Osten hin Comm. zu KĪT. Ça. 9, 13, 35.

1. प्राङ्गाय m. eine best. Art der Klagebeantwortung, wenn nämlich der Verklagte behauptet, der Kläger habe schon früher dieselbe Klage vorgebracht und den Process verloren.

2. प्राङ्गाय Adj. wobei die Richtung nach Osten als Regel gilt.

प्राङ्गुल Adj. (f. ङ्गु 1) mit dem Gesicht —, mit der Spitze nach vorn, nach Osten gerichtet, nach Osten gerichtet überh. ÇULBAS. 3, 100. °कर्ण n. LĪT. 1, 2, 16. Nom. abstr. °ल n. HEMĀDRI 1, 352, 17. — 2) am Ende eines Comp. geneigt zu Etwas, verlangend, wünschend.

प्राङ्गायिन् Adj. s. घयः °.

प्राच m. TĪRṆJĀ-Ba. 1, 9, 7 angeblich = प्रकर्षण रत्नकः (dieses wäre प्राच). Richtig प्रवा.

प्राचाय n. Heftigkeit, Leidenschaftlichkeit.

प्राचौ Instr. Adv. s. u. प्राञ्च.

प्राचामन्यु Adj. vorwärts strebend R̥V.

1. प्राचार m. eine fliegende Ameise Spr. 182, v. 1.

2. *प्राचार Adj. contrary to rectitude, deviating from the ordinary institutions and observances.

प्राचार्य m. der Lehrer des Lehrers.

*प्राचिका f. 1) Bremse. — 2) Falke.

*प्राचिक्य n. Nom. abstr. von प्रचिक gaṇa पुरो-हितारि in der Kic.

प्राचिन्वन् m. N. pr. eines Sohnes des Gāma-meḡaja.

प्राचीन 1) Adj. (f. द्या) a) nach vorn gerichtet. — b) nach Osten gerichtet, östlich, im Osten lebend.

— c) früher, vorangehend, ehemalig, alt zu Spr. 6288. — 2) °म् Adv. a) vorn, vorwärts, vor (räumlich, mit Abl.). — b) nach Osten, östlich von (Abl.).

— c) vor (zeitlich, mit Abl.). — d) später. व्रतः प्रा° von da an weiter. — 3) * f. द्या a) Clypea hernandifolia. — b) die Ichneumonpflanze RĪĀK. 6, 121.

— 4) * m. oder n. = प्राचीर Hacke. — 5) n. Name eines Sāman ĀRSU. Ba.

प्राचीनघावितिन् Adj. = प्राचीनावितिन्.

प्राचीनकर्ण Adj. dessen Ohren nach vorn gewendet sind ĀPAST. Ça. 11, 9, 10.

प्राचीनकूल Adj. = प्राकूल = प्राकूल. v. l. प्राचीनमूल.

प्राचीनमार्ग m. N. pr. eines R̥shi.

प्राचीनमौड m. N. pr. eines Autors.

प्राचीनयोव Adj. dessen Hals nach Osten gerichtet ist.